

De liedjes die we zingen

UCONN
Choirs

Brothers Sing On!
High School Men's Choir Festival

October 15, 2016

UCONN
4:00PM CONCERT
von der Mehden
Recital Hall

Hosted by:
UCONN Men's Glee Club
Matthew Travis – Director

Festival Choir Directed by:
Dr. Jamie Spillane

Special Guests:
UConn Conn Men
UConn CDN
UConn Faculty - Rod Nelman

Brothers Sing On!

Daar werden me mooi overvallen! Een lied van Edvard Grieg dat vrijwel niemand van ons kende. Het werk (EG170) heet in de originele taal "Sangerhilsen" oftewel "Zangersgroet".

Nou dat is het dan ook wel, als je hier een concert mee begint komt dat volgens mij net zo aan als de Anthem. Mij lijkt het prachtig als we dit nummer de zaal in knallen en dan ook nog uit het hoofd. Werken mannen! Het wordt een nieuw Rodna Pesen!

Het volkslied is gebaseerd op een tekst van Sigval Skavlan (1839-1912), priester voor zeevarenden en later hoofd van een school voor doven in Trondheim. Hij schreef psalmen en cantates. Vooral in de Verenigde Staten is het een populair lied, tal van universiteitskoren hebben het steevast als openingsnummer voor hun concert. Soms staat het niet eens in het programma maar beginnen ze gewoon onder het motto: "Geen mooier visitekaartje dan dit".

De Varsity Men's Glee Club van de Universiteit van Noord Iowa schrijft over hun favoriet opening onder andere:

Citaat

“Wat als alle mannen, waar ok ter wereld, konden samenkomen om te zingen? Als maar één lied gezongen zou kunnen worden in een oprechte sfeer van broederschap en vrede zou dat: “Brothers, Sing On”! van Edvard Grieg moeten zijn.

Brothers, Sing on is een tijdloos juweel in het repertoire van mannenkoren. Het wordt de Internationale Hymne van de mannezing genoemd. Al bijna vijftig jaar is het de steunpilaar van ons koor”.

Einde citaat.

Dat zegt wel effe genoeg denk ik. Hier is de vertaling van de tekst:

Come and let our swelling song
mount like the whirling wind,
As it meets our singing throng,
So blithe of heart and mind.
Care and sorrow now be gone,
Brothers in song, sing on!
Brothers, sing on, sing on!

Kom en laat ons aanzwellende lied
opstijgen als de wervelende wind,
Het vervult onze drang om te
zingen, zorgeloos in hart en geest
Zorg en verdriet zijn verdwenen
Broeders van het lied, ZING!
Broeders van het lied, ZING!

Youth is a wandering troubadour,
sailing the singing breeze

Jeugd is een zwervende
troubadour, zeilend op de bries
van gezang.

Wooing a maid on a distant shore,
over the tossing seas:
Steering by the stars above,
His vessel a song of love.
Brothers, sing on, sing on!

Vrijend met een maagd aan een
verre kust bij een kolkende zee
Sturend op de sterrenhemel,
Zijn schip is een lied van de liefde.
Broeders van het lied, ZING!

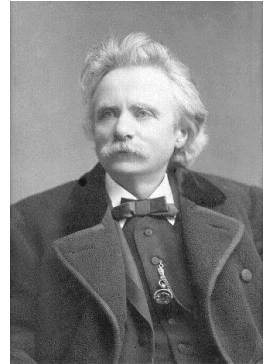
Errant minstrels, thus we greet
you, list to our voices strong,
With glad and open hearts we
meet you, in our festival of song.
Care and sorrow now be gone,
Brothers in song, sing on!
Brothers, sing on, sing on!

Dolende minstrelen, dus wij
groeten u,
Luister naar onze sterke stemmen
Met blij en open hart treffen wij u
bij ons festival van het lied.
Zorg en verdriet zijn verdwenen
Broeders van het lied, ZING!
Broeders van het lied, ZING!

De Componist

Edvard Grieg is geboren in Bergen op 15 juni 1843. Hij is de nationale muziekfiguur bij uitstek in Noorwegen, maar eigenlijk stamt hij af van een Schotse familie, die in 1746 uit schrik voor de gevolgen van de Schots-Engelse oorlog naar het Noorse Bergen was geëmigreerd.

De Schotse naam Greig werd bij de toenmalige burgerlijke stand fonetisch opgenomen, en werd dus Grieg. Edwards moeder, Gernie Judith Hagerup, was de dochter van een rechter en had zang en piano gestudeerd. Zij werd dus zijn eerste lerares. Aanvankelijk was hij ervan overtuigd voorbestemd te zijn voor het domineesambt, maar dit koelde wel zonder blazen: de notenkrabbels die hij tijdens de vervelende lessen produceerde, worden door de violist Ole Bull ontcijferd, en prompt wordt de vijftienjarige jongeman naar het Conservatorium van Leipzig gestuurd. Over die tijd in Leipzig was Grieg later nooit aan te spreken: men had er hem naar zijn eigen zeggen in een oer-Duits gareel willen spannen, en hij zou er even dom uitgekomen als heengegaan zijn.

In 1862 keert hij terug naar Bergen, om zich het jaar daarop in Kopenhagen te vestigen. Hij raakt vertrouwd met de Noorse volksmuziek. Grieg krijgt bekendheid en wordt dirigent van de plaatselijke concertvereniging. Hij huwt met zijn nicht Nina Hagerup, die als befaamde zangeres zijn liederen over heel Europa zou verspreiden. In 1865 maakt hij kennis met Ibsen, wat uiteindelijk zal uitmonden in de beroemde "Peer Gynt-suites". Claude Debussy noemde de kleine pianostukken van Grieg "Bonbons verpakt in sneeuw".

Tussen de concertreizen door blijft hij onverdroten componeren, en ontvangt heel wat eredoctoraten, o.a. in Cambridge en Oxford. Van de Noorse regering krijgt hij een jaarlijks salaris waardoor hij onbekommerd kan componeren zonder op lesgeven aangewezen te zijn voor zijn levensonderhoud. Aan de rand van het bos stond zijn componeerhut, waar zelfs Nina niet durfde inkomen. Hij overlijdt aan de gevolgen van een tijdens zijn jeugd opgelopen longkwaal op 4 september 1907.

John van Halderen, juni 2016